

tænker paa mig selv eller paa andre høiere lønnebe Embedsmænd, men paa de Mange, med Hensyn til hvilke det vilde være Synd, at de skulde lide herunder. Denne Betragtning bør gjøre sig gjældende der, hvor man i forrige Session gav sit Samtykke til at lade denne Paragraph gaae ud, men nu igjen har sat den ind, og det til tredie Behandling og uden Discussion, og hvor det Spørgsmaal om en føie Tid, som jeg haaber, vil foreligge til endelig Afgjørelse, om man vil opnaae det Bæste, man kan være bekjendt at vedstaae at have tilsiget ad den Vel, der betegnes.

M. P. Bruun: Det er kun en kort Bemærkning, jeg skal tillade mig at gjøre. Det er jo begge Endringsforslagene, der ere under Forhandling, og det er begge Endringsforslagene, der efter hinanden ville komme til Afstemning. Naar altsaa den ærebe Minister trittede under Forhandlingerne om Endringsforlaget til § 3, at han vilde tilraade Thinget at forkaste dette for derved at opretholde Overenskomsten fra forrige Session — og Ministeren hentydede, om jeg ikke feiler, til det Endringsforslag, som senere vil komme for — da mener jeg, at skulle vi gjenoprette Overenskomsten ved § 3, saa have vi et aldeles bestemt Krav paa ogsaa at faae den gjenoprettet ved Bevillingsparagraphen. De to Forslag have tidligere staaet ligeoverfor hinanden; og jeg troer ikke, at man kan forlange af os, at vi skulle opgive det ene og dog tillade, at det andet blev staaende. Det er, forekommer det mig, for det ærebe Landsting et væsentligt Moment. Jeg skal for mit personlige Vedkommende endnu kun tilføie, at jeg uden Hensyn til Overenskomst eller Iffeoverenskomst steds vilde have stemt imod en saadan Bevillingsparagraph.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg troer, at den ærebe Forslagsstiller havde Ret, naar han sagde, at der med Hensyn til det her foreliggende Spørgsmaal om Finantsloven var et forskjelligt System i det forelagte Grundlovsudkast og i Grundloven. Han berørte Regnskabet og sagde, at med Hensyn til Statsregnskabet var der forskjellige Grundsaetninger, men jeg troer, at man vil give mig Ret i, at

saasnart Landstinget vil prøve paa ved sin Resolution at gjøre en fra Folkethingets Opfattelse afgjørende Anskuelse gjældende for Statsregnskabets Vedkommende, saa vil man erfare, at det i saa Henseende er magtesløst. Det er kun det Thing, der har den anklagende Stilling, som kan give sin Beslutning Eftertryk; Landstinget indtager her en Stilling som Dommer; det maa forøvrigt være mig undskyldt, at jeg berører dette Punkt. Den ærebe Rigsdagsmand ligeoverfor mig (Behmann) overværede ikke Forhandlingerne ifjor; hvis han havde gjort dette, vilde han vide, at min Anskuelse er den, at man meget godt kan forelægge finantsielle Love først for Landstinget, men at det saa er nødvendigt at forlange Beløbet bevilget igjennem en Tillægsbevillingslov; men at naar man derimod forelægger dem først i Folkethinget, og da med en saadan Bevillingsparagraph, vil det ikke være nødvendigt at forlange de Udgifter, de foranledige i Finantsaaret, paa en Tillægsbevillingslov. Den ærebe Rigsdagsmand opfattede urigtigt og drog en aldeles uberettiget Slutning af den Bevilling, der er forlangt i Loven om Fiskeriet i Ringkøbing og Stabiltjørde. For at kunne behandle Finantsloven rigtigt anseer jeg det nødvendigt, at man har en Oversigt over de finantsielle Foretagender, der skulle stee i det paagjældende Finantsaar. Man kan ikke erholde et saadant Overblik, medmindre man samtidigt seer de Krav, som igjennem de enkelte Love gjøres paa Statskassen. Det er dette samlede Overblik, der kun kan erhverves paa det ene Sted ad Gangen. Dette forhindre ved saaledes at dele de finantsielle Love; man vilde derved umuliggjøre Overblikket saavel for det ene, som det andet Thing.

Derfor Finantsloven først blev forelagt Landstinget, vilde gaae det Samme gjælde. Der er ikke Tale om det ene Things Kræfter i Forhold til det andet, men der er Tale om at faae et Overblik, og det kan man kun faae, naar man seer Alt, hvad der hører til Sagen. Jeg vil henstille til den ærebe Forslagsstiller, om han ikke vil tage sit Forslag tilbage ved denne Behandling; han vil jo altid kunne indbringe det igjen til tredie Behandling, dersom